

37
L 403

Avofinš

Ā ✦ B ✦ E ✦ C ✦ E

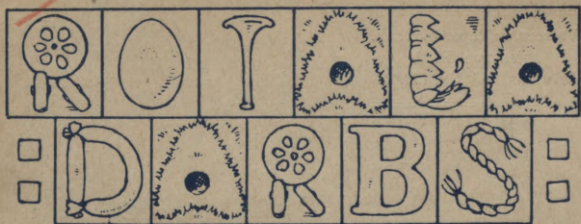

SASTĀDĪJIS
JNDR. RĪTIŅŠ
ILUSTRĒJIS A. KRONENBERGS

VALTERA & RAPAS AKC. SAB. IZDEVUMS

~~L 3
483~~

15
Dyrol
L

544/1

Mūsu mazājiem.

Avotiņš

ābece mājām un pirmskolai.

Sastādījis Indr. Rītiņš,
ilustrējis A. Kronenbergs.

Ceturtais — no jauna pārstrādāts izdevums.

Rīgā, 1925. g.

Valtera un Rapas akciju sabiedrības izdevumā.

L-1

Valtera un Rapas akc. sab.
spiestuve Rīgā,
Brīvības ielā Nr. 129/133

0306016036

L. V. P.
In. 164.142

28

Priekšvārds

(audzinātājam).

Iemācīt „grāmatu“, sevišķi mazāk apdavinātiem bērniem, parasti uzskata par grūtu uzdevumu, un reta turpmākā grāmata nodara mūsu mazajiem tik daudz nepatīkšanu, kā parastā ābece. So parādību nevar neatzīt par nenormālu un nemēģināt viņu novērst. Ābece „Rotaļa un darbs“ pie-skaitāma pie tādiem mēģinājumiem, padarīt lasīt-rakstīt mācīšanos bērniem ražīgāku, saprotot ar pēdējo ne tik vien vieglāku, bet arī apzinīgāku iemācīšanos. Sastādītājs cer to sasniegt, „grāmatas“ mācīšanu iekārtojot metodiskāki, nekā tas līdz šim parasts, kā arī pārkārtojot pašu mācāmo vielu. Aizrādīšu te īsumā uz principiem, kuņi mani vadījuši grāmatu sastādot, kā arī uz līdzekļiem, ar kuņiem ceru sprāusto mērķi sasniegt.

Ik vārds, ko izrunājam, sastāv no atsevišķām skaņām. Tā p. pr. vārds **oga** no **o**, **g**, **a**, vārds **es** no **e** un **s** u. t. t. Vārdi, tā tad, ir skaņu sakopojumi. Runā mēs parasti savelkam atsevišķās skaņas vienlaidus un neatšķīram vienu no otras. Kamēr pašā vārda izruna norisinās viegli, viņa sadalīšanai atsevišķās skaņas vajadzīga jau zināma vingrība un atsevišķo skaņu pazīšana. Bērnam sevišķi grūti vedas sadalīt vārdus skaņās. Viņš vispār nav vēl pieradis pie analizēšanas, un vārdu sadalīšanu traucē vēl tas, ka tā saucamie līdzskaņi paši par sevi grūti izrunājami un salejas kopā ar patskaņiem. — Lasīšanas process turpretim sastāv no tā, ka mēs pēc skaņu notēlojumu zīmēm — burtiem — saucam vārda daļas — skaņas — un tās kopā savilkdami dabūjam nezināmo, vārdu. Ja jau bērnam nākas grūti sadalīt pazīstamo vārdu skaņās (analīze), tad nesalīdzināmi smagāks uzdevums — atsevišķās skaņas saliet kopā vārdā (sinteze), kuņš viņam līdz tam vēl nepazīstams.

Viens no audzināšanas pamata principiem, kuņš jāievēro arī lasīt mācot, ir: sākt no tuvākā un pazīstamākā un tikai pēc tam pāriet uz tālāko, mazāk pazīstamo. Saprotamākais un pazīstamākais valodā mūsu apziņai ir dzīvs vārds, zināma priekšmeta, tā īpašības, darbības u. t. t. nosaukums; otrā vietā stāv vārda sastāvdaļas — skaņas, trešajā — burts kā skaņas nozīmējums

un tikai pēdējā vietā vārds grāmata. Ja nu audzinātājs, mācīdams bērnu lasīt, iesāk tūlīt ar burtiem un pēc tam liek lasīt burtu kopojumu — vārdu grāmata, tad viņš nesāk no ķēdes iesākuma, bet no viņas trešā locekļa. Kāds gan brīnums, ka tāda kārtā bērnam lasīšana vedas grūti un vienīgi pie sevišķi apdāvinātiem bērniem norisinās bez rūgtuma un asarām!.. Te vaina meklējama nevis lasīšanas mehānisma grūtības, ne arī bērna gara dāvanu trūkumā, bet gan mācīšanas nepareizībā. Ja turpretim mācot lasīt stingri ievēro augšā minēto pedagoģikas likumu, tad bērns veic lasīšanas mehānismu apbrīnojami ātri.

Tālāk. Lai lasīšanai būtu attīstoša nozīme, nepieciešami, ka neviens izlasīts vārds nepaliktos nemoģinājais bērna apziņā attiecīgus priekšstatus un jēdzienus. Ja turpretim ievēro vienīgi lasīšanas mehānismu, kā tas ābecēs parasts, un sarindo vārdus pēc burtiskā satura, negriežot vērību uz loģisko (p. pr.: ala, sala, mala, dala, kala, asa, lasa, kasa u. t. t.), tad jūtami grēko pret minēto apziņīgas lasīšanas likumu, tādēļ ka apziņai nav iespējams sekot līdzīgam vārdu mistram, viņus iegaumēt, kaut kā asociēt. Ta ābece taisni pieradina pie mehāniskas, neapziņīgas lasīšanas, kur acis un lūpas gan nodarbojas ar vārdu grāmata, bet domas mīt pavisam citur. Šī neapziņīgā, izklaidīgā lasīšana daudz vairāk izplatīta nekā to parasti domā, tādēļ pret viņu neatlaidīgi jācīnās jau pašā sākumā.

Trešais princips, kas ābeci neatlaidīgi jāsekmē, ir bērna pašdarbība, kurai jāizverd no bērna pašā tieksmēm, bet pamazām jātop disciplinētai, pieradinātai pie sistēmas.

Ceturtkārt — lasāmai vielai jābūt bērnam pieejamai, interesantai, jāspēj radīt asociācijas u. t. t.

Minētos principus esmu ievērojis, sastādot pārrunājamo ābeci. Pirmajā posmā nav nesakarīgi vārdi, bet stiepjas cauri viens vienīgs tēlojums — brālīša un māsiņas piedzīvojumi. Audzinātājs ar bērnu pārrunā bildīti, izlasa stāstiņa attiecīgo daļu, uzsver un izceļ atzīmētos vārdus vai izsaučienus un tad tos apstrāda pēc dotiem aizrādījumiem. Pirmajā vietā jēmi izsaučieni, kuri bērnam pazīstami kā sajūtu skaņas, vai kā dzīvnieku balss atkātojumi. Pašā iesākumā tikai viena skaņa, tādēļ iepazīšanās ar to viegla. Šo skaņu nu bērns ar audzinātāja palīdzību uzmeķlē vārdos, tad iepazīstas ar viņas apzīmējumu - burtu. Lai burts labāki iespiestos atmiņā, jāpakavējas pie burtu veida savādībām, jāliek uzmeķlēt vairāk burtu grāmata, burtu lapā, jāizgriež no pēdējās burts un jāieliek atzīmētā vietā (parasti

zem „burtu vārda“ zīmējuma).*) Atmiņai stipri palīdzīgs tas apstāklis, ka par pamatvārdiem allaž esmu izraudzījis tādus, kuŗos netīkviens attiecīgā skaņa, bet kuŗu priekšmetam arī līdzība ar pašu burtu, „burtu-vārdi“. Vairakkārtīgi mēģinājumi mani pārliecinājuši, ka tādi „burtu-vārdi“ stipri atvieglo skaņu un burtu ielāgošanu. — Sākot ar trešo uzdevumu, izsaučieni sastāv no divām skaņām. Bērnā vispirms jāatkārto izsaučiens, tad jāvingrinās viņa sadalīšanā skaņās. Pēc tam pašam jāuzmeklē attiecīgie burti, jāieliek attiecīgās vietās un tad saliktais jāizlasa. Tas jāliek arī uzrakstīt. Lai izvairītos no neattīstošās norakstīšanas un pieradinātu rakstot allaž kontrolēt burtu kārtību ar vārdu skaņu kārtību, ieteicams pirms rakstīšanas saliktos burtus atlikt atpakaļ burtu somā, vai arī likt rakstīt diktatā. Atsevišķi lasīšanas mēģinājumi ir sākot no 5. uzdevuma. — Tāds iekārtojums pilnīgi saskan ar pirmāk minēto pedagogijas likumu. Lasīšanas process daudz grūtāks, nekā salikšanas un pat rakstīšanas. Saliekot vārdu, mēs zinām pašu saliekamo vārdu, kā arī samērā viegli atrodam viņa daļas, skaņas; atliek tikai uzmeklēt attiecīgos burtus un tos sarindot tādā pat kārtībā kā vārda skaņas. Rakstīšanas pamatā šis pats process, vienīgi ar to starpību, ka te burti nav gatavi, bet pašam darināmi, kas mazajai rokai dara vairāk grūtuma. Turpretim lasot, mums zināmi vienīgi elementi — burti un skaņas, bet pats rezultāts — vārds — nezināms. Pēdējais nonāk līdz apziņai tikai tad, kad lasīšanas process galā.

Ik pēc izlasīta izteiciena vai vārda allaž jāpārliecinās, vai izlasītais sasniedz bērna apziņu. Tas te nav grūti izdarāms, tādēļ ka lasāmā viela sakarā ar bildītes notēloto stāstīņu. — Gadījumā, ja bērnam nepietiek ar viena vārda salikšanu un uzrakstīšanu, lai spētu pāriet uz turpmāko soli — lasīšanu, tad der uzdot salikt vairāk vārdus. Tādēļ arī ik lasāmā gabalā vairāk paraugvārdu. Vēl labāk, ja iepriekš liek bērnam salikt visu lasāmo vielu un lasīt tikai atkārtošanai Pēdējais sevišķi nepieciešams mazāk apdāvinātiem vai ļoti jauniem bērniem. Burtu skaits tādēļ lapās prāvs. Bez tam te daudz var palīdzēt sludinājumu lapa, kā jau aizrādīts.

Pirmajā posmā izjēmti mazie burti, otrā lielie. Rakstu darbi otrā posmā sastāv no atbildēm uz dotiem jautājumiem; izlasītā kontrole te galvenā kārtā tā, ka

*) Ieteicams attiecīgos burtus uzmeklēt sludinājumu lapās un tad izgrieztus ielīmēt atsevišķā burtnicā.

bērnam pašam jāizved pamatdomas kā lasāmā gabala virsraksts. Patstāvīgai lasīšanai otrā posmā der arī pirmā posma sakarīgie stāstiņi.

Bērnu pašdarbības veicināšanai lemti arī zīmējumi, kuŗi galvenā kārtā izraudzīti tā, lai nāktu pie rezultātiem vienkāršajām līnijām. Otrajā posmā der bērniem uzdot pašiem ilustrēt lasāmu gabalu. Pēdējā nodarbošanās bērniem ļoti tīk, bez tam viņai ir liela attīstoša nozīme.

Ja ar šīs abeċes palīdzību mūsu mazajiem izdotos iemācīties „grāmatu“ bez pēkšņa lūzuma, no rotaļām pamazām pārejot uz nopietnu darbu, tad man būtu apziņa, ka mans mēģinājums izdevies. —

Sastādītājs.

Pirmais posms

Ko mežā pieredzēju

(Mazie burti)

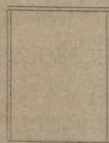
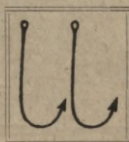
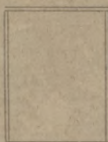
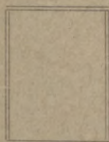
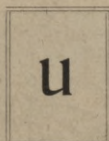
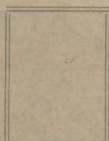
Gleznas saturs. (Pirmā posmā lasa audzinātājs, otrā — skolēns).

№ 60. Es ar māsu Edi ogojām pie **upītes**.
Ūdens malā auga egle. Eglē skanēja savāds troksnis, kā **ū!** Saucām pretī: **ū!** **ū!** Troksnis eglē rima.

Saruna par gleznu. Pēc tam audzinātājs izlasa stāstiņu, bērns atstāsta. Pārrunas: Kā skanēja eglē un kā sauca bērni? Ielāgo skaņu u vārdos: **upe**, **ūdens!** Vai ir skaņa u vārdos: **egle**, **es**, **māsa**, **ar**? Saki vārdus ar **u!** — bez **u!**

1. Atmini mīklu (uzminējums sākas ar **u**): Kas neskrien pret kalnu?

u

/// w u u

Burts **u**. Izgriez no burtu lapas **u** un ieliec atzīmētā vietā! Lasi ielikto! Uzmeklē un parādi vairāk **u** burtu lapās, grāmatā; lasi tos! Izgriez **u** no sludinājumiem un ielīmē burtnīcā! Uzzīmē drukātu burtu. Darini **u** no klūdzīņām! — no aukliņas! — no drāts! Izveido no māliem! — smiltīs! Izgriez no kāļa vai burkāna! Saliec **u** no 2 makšķeres kastišiem! no 2 nūjām! Uzzīmē pēdējos! Raksti **u**!

2. **Mikla**. Kustīgs spogulis zemē, bet rāda debesis (ūdens),

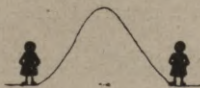

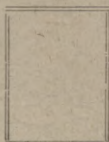
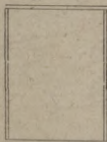
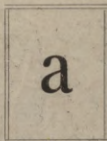
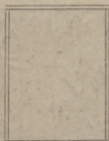
Gleznas saturs. (Pirmā posmā lasa audzinātājs, otrā — skolēns).

№ 61. Es kāpu eglē. Bet sabijies iesaucos:
a! Zaru spraugā, kā **alā**, sēdēja
 putns — lielu galvu, platām **acīm**.
Abi bijām uztraukti: viņš pacēlās
 spārnos un aizlaidās, es devos zemē.
 Bet tad skrēju mežā viņam pakaļ.

Kā agrāk. Jautājumi pēc pārrunas par gleznu: Kā puisēns iesaucās pārsteigumā? Ielāgo skaņu **a** vārdos: **ala**, **abi**, **acis**! Vārdi, kur nav **ā** (es, egle, un, putns). Saki vārdus, izpētī, vai ir skaņa **a**? skaņa **u**?

3. **Mikla**. Divas māsiņas abpus kalnam.
 Uzzīmē acis.

a

oo oi a a

Burts **a** (veida līdzība ar aļas zīmējumu). Izgriez **a** no burtu lapas un ieliec tukšajā rāmitī. Lasi! Uzmeklē, parādi, lasi vairāk **a** burtu lapā! — grāmata! — sludinājumos! Izgriez pēdējos un ielīmē burtnīcā! Uzzīmē drukātu **a**!

Darini **a** no klūdziņas! — aukliņas! — drātiņas! Izveido no māliem! — smiltīs! izgriez no burkana vai kāļa! Darini **a** no stīpas un nūjas. Raksti **a**!

4. **Mikla.** Kluss sunītis, bet māju sarga.

Uzzīmē priekškaņamu atsēgu. (Salīdzini ar a!)

Gleznas saturs. (Pirmā posmā lasa audzinātājs, otrā—skolēns).

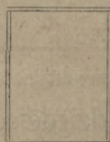
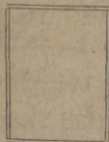
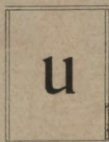
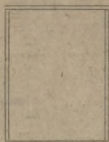
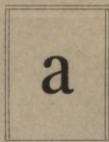
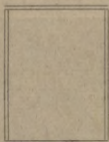
№ 62. Edite palikās viena. Viņa aurēja **a-u!**
a-u! Atbalss sauca preti: **a-u! a-u!**
 Edite domāja mani atsaucamies.
 Viņa devās mežā un apmaldījās.

Kā agrāk!

Vai Edite sauca tā: **a?** Kā tad? Kuŗa skaŗa pieliekama klāt pie **a?** Cik te pavisam skaŗu? Kuŗa pirmā? otrā?

5. **Mikla.** Kas prot visas valodas? (atbalss).

Uzzimē meiteni! Izgriez no papīra! Darini no korķiem un skalīņiem!

a-u

a-u

Ieliec no burtu lapas a pirmā tukšā rāmītī! lasi! Ieliec no burtu lapas u otrā tukšā rāmītī! lasi! Ieliec burtus a un u rāmīšos ieblakām un lasi vienu pēc otra! Ko izlasīji? Kas tā nevis lasīja, bet klaigāja?

Uzzīmē meiteni mežā!

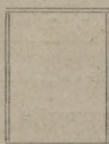
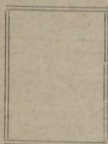
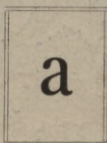
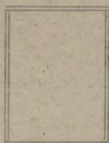
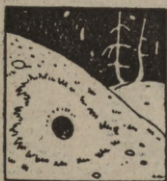
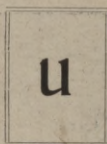
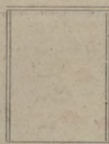

Gleznas saturs. (Pirmā posmā lasa audzinātājs, otrā — skolēns).

№ 63. Beidzot Edite izdzirdēja savādas skaņas, kā **u-a! u-a!** Viņa devās turp un sastapa kaimiņu Ilzi. Ilzei bija bērns, tas raudāja **u-a! u-a!** Ede gāja Ilzei līdz.

Vai bērns raudāja tā: **u?** Kā tad? Kuŗa pirmā skaņa? — otrā? Cik skaņu te pavisam? Bet ja saka priekšu otro skaņu un tad pirmo, kas tad iznāk? Kas tā sauca?

u-a

u-a

Izgriez no burtu lapas **u** un ieliec pirmā tukšā rāmiņī, lasi! Izgriez no burtu lapas **a** un ieliec otrā tukšā rāmiņī! lasi! Ieliec burtus **u** un **a** rāmiņšos iebļakām un lasi vienu pēc otra! Ko izlasīji? Kas tā nevis lasīja, bet brēca? Uzraksti! Pārmaini burtus! Lasi! Kas tā sauca? Uzraksti!

Uzzīmē sievu ar meiteni mežā! Izgriez no krāsaina papīra (aplikācija)!

Gleznas saturs. (Pirmā posmā lasa audzinātājs, otrā — skolēns).

№ 64. Ilzes vīrs Jnga ganīja mežā zirgus. Ilze tam nesa launagu. Edīte ar llizi izdzirdēja itkā **au! au!** „**Klau**, tur **jau** mūsu Amis rej!“ teica Ilze. No meža izskrēja suns un devās tām pretī kā **auka**.

No kuŗām skaņām sastāv **au**? Pirmā? otrā? Kāda starpība starp **a-u** (kā sauca Ede) un **au** (kā rēja suns)? **au** vārdos: **auka, jau, klau**. Saki vārdus un izpētī, vai ir **au**?

6. **Mikla**. Kažoks uz četrām stāv, ar diviem duŗ?

7. **Mikla**. Salicis, sakumpis, pie kalna malas piespiedies? Uzzīme ausi!

au

a, u, a-u, u-a, au, u, a

au

Izgriez no burtu lapas **a** un **u** un ieliec rāmišos ieblakām! Lasi pirmo skaņu un tad bez pārtraukuma otru! No kā **Edīte** šis skaņas dzirdēja? Lasi no grāmatas! (Ik pēc vārda izlasīšanas jautājumi: kas un kad sauca a? u? u. t. t.). Uzraksti, kā **Amis** rēja? Noraksti no grāmatas.

8. **Mikla.** Vīrs iet pa tīrumū, ritenis uz muguras?

Uzzīmē suni! Darini suni no korķa (priežu mizas) un kociņiem! Izgriez no (krāsaina) papīra! (Skat. lpp. 83.)

9. **Mikla.** Kas lauž kokus bez rokām?

Uzzīmē koku stāvus! guļus!

Gleznas saturs. (Pirmā posmā lasa audzinātājs, otrā — skolēns).

№ 65. **Jnga** pie zirgiem lāpīja pastalas. **Ai!** viņš iesaucās: **Īkšķis** bija asinains. Jnga bija iedūris īkšķī ar **īlēnu**.

Ilze apsēja īkšķi ar lupatu. Ilze nu palika pie zirgiem, bet Jnga ar Edi gāja mani meklēt.

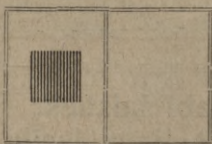
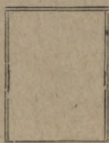
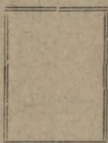
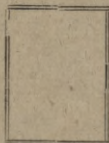
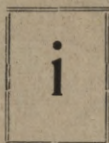
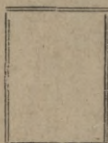
Skaņa i vārdos **īlēns**, **īkšķis**, **Jnga**, **Ilze!** Vardi bez i (ar, te, roka, un). Saki vārdus, izpēti, vai ir i?

10. **Mikla.** Kož sienu, bet ne-ēd?

11. **Mikla.** Pašai cimdu nav, citiem dod?

Uzzīmē aitu!

12. **Mikla.** Pieši ir, jātnieks nav, laiku rāda, pulkstenis nav? Uzzīmē gaili!

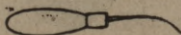

ai

i, ai

Burts **i** (veida līdzība ar ilēnu). Izgriez no burtu lapas **i** un ieliec pirmā rāmītī! Lasi! Uzmeklē grāmatā, sludinājumos! Darini **i** no skaliņa! izgriez no papīra, kāļa vai burkāna! Uzzīmē priekšmetus, kuņģiem līdzība ar **i** (svece, ikšķis, spička). Ieliec **i** tukšā rāmītī, svītrotā a, lasi salikto! Kas tā iesaucās? Saki vārdus ar **ai** (aita, gailis).
Raksti **i**! Raksti **ai**!

13 **Mīkla.** Koka rumpis, tērauda rags?

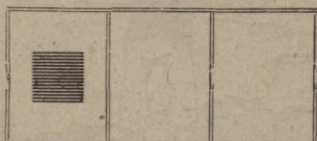
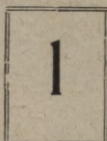
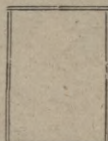
Gleznas saturs. (Pirmā posmā lasa audzinātājs, otrā — skolēns).

№ 66. Pūce neprata **labi laisties**. Skrēja tai pakaļ. Darināju **lingu, lasiju olas**, gribēju tai iesviest. Pūce pazuda. **Lai!** noteicu, jo ieraudzīju **alu**. Devos pie tās.

Kas puisēnam rokā? Uzmani, vai izsaku pareizi vārdu linga? — **inga!** Kuŗu skaŗu neizteicu? Ielāgo skaŗu I vārdos: **lai, labi, laisties, lasiju!** Saki vārdus bez l (es, pūce, grib).

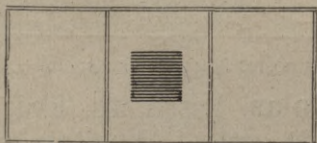
14. **Mikla.** Bez roku, bez cirvja uztaisīta mājiņa.

ai

lai

ala

l, ai, lai, ala

Burts l (veida līdzība ar lingu). Izgriez l no burtu lapas un ieliec pirmā tukšā rāmīti! Uzmeklē vairāk l grāmatā, izgriez no sludinājumiem u. t. t.

Uzzīmē priekšmetus, kam līdzība ar l (pr. p linjali, zīmuli, spalvas kātu, skalū). Izgriez, izveido! Uzīmē drukātu ll! Ieliec otrās rindas tukšajos rāmīšos a un i! Lasi! Ko izlasīji? Kas tā iesaucās? Ieliec svītrotā rāmīti l. Lasi! Ko izlasīji? Kas tā teica?

Ieliec trešās rindas tukšajos rāmīšos a un a, svītrotā ieliec ll! Lasi!

Raksti l u. t. t.!

Gleznas saturs. (Pirmā posmā lasa audzinātais, otrā — skolēns).

№ 67. Ap alu **olas**. Ļasīju tās, liku lingā un sviedu gaisā. Noplūcu ari pa **ogai** un liku uz **zoba**.

Ko puisēns svieda ar lingu? Uzmani, vai izsaku pareizi vārdu **ola**? — **la!** Kuŗu skaŗu neizteicu? Skaŗa **o** vārdos — **oga, zobi**. Vārdi, kur nav **o** (ala, tās, liku).

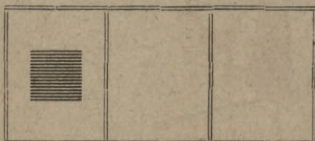
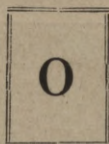
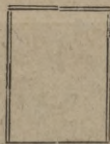
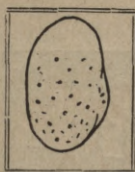
Teic vārdu un izpēti, vai ir **o!**

15 **Mikla**. Saldenskābs alutiņš saulītē gozējas, zālīte sārtojas? Uzzīmē, izveido ogu!

16. **Mikla**. Maza mucīņa, divējāds alutiņš? Uzzīmē, izveido un nokrāso dažādu putnu olas, ko pazīsti!

17. **Mikla**. Maza laktiņa — pilna baltu vistiņu? Izskaiti, cik tev zobu!

-la
ola

la
ala
ola

lai
alai
olai

lo
lolo
lolo olu

o, ola, ala

Burts **o** (veida līdzība ar olu). Izgriez **o** no burtu lapas un ieliec tukšajā rāmīti. Uzmeklē grāmatā, sludinājumos u. t. t.

Izveido, darini **o** — no klūdziņas, auklas, no māliem; izgriez no burkāna, No papīra! Uzzīmē!

Ieliec otrās rindas tukšajos rāmīšos **l** un **a**. Lasi! Kuŗa skaņa trūkst, lai iznāktu **ola**? Ieliec svītrotā rāmīti **o**, lasi!

Izjem no svītrotā rāmīša **o** un ieliec **a**, lasi nu! Lasi no grāmatas!

Raksti **o**, pēc tam **ola, ala**! Raksti diktātā!

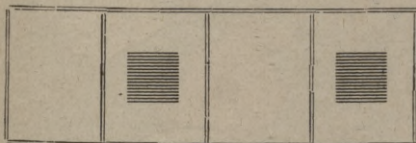
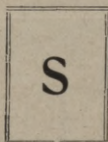
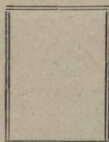
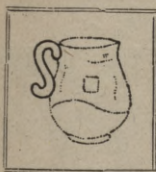
Gleznas saturs. (Pirmā posmā lasa audzinātājs, otrā — skolēns).

№ 68. **Skrejot kritu.** Krūze **saplīsa**, palika rokās **osa**. Osa **asa**; rokā brūce. Tā **sāpēja** un **asiņoja**. Bet es vairāk baidijos, ka māte nu **solīs sukas** par krūzi. Tomēr drīz apmierinājos un sāku pētīt alu.

Sadali vārdu **osa** skaņās! Skaņa s vārdos: **sola**, **sukas**, **skrēju**, **osa** u. c. Vārdi bez s.

18. **Mikla.** Vīrs sēž uz jumta un pīpē?

osa asa,
osas asas,

a-a

o-a

ola

asa

osa

sola

lasa

osas

solos

s, osa, osa asa, osas asas

Burts s (veida līdzība ar osu). Apstrādāt kā agrāk aizrādīts.

Ieliec otrās rindas baltajos rāmišos o un a! Lasi! Kā trūkst, lai iznāktu **osa**?.. Ieliec s pirmā svītotā rāmī, lasi! Ieliec s arī otrā svītotā rāmī, lasi! Lasi no grāmatas! Raksti!

Gleznas saturs. (Pirmā posmā lasa audzinātājs, otrā — skolēns).

№ 69. Es gribēju zināt, kas alā mīt: **ezis**, **sermulis**, vai **sesks**. Bet tiem ala likās par lielu. Sviedu alā olas un krūzes lauskas.

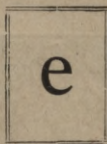
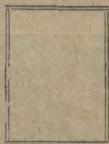
Es — sadali skaņās. Skaņa e vārdos: **ezis**, **Ede**, **sermulis**, **sesks** u. c. Tālāk kā aizrādīts.

19. **Mikla**. Mazs vīriņš, adatu kažociņš?

20. **Mikla**. Zaļa viešņa Ziemassvētkos?

Uzzīmē eglīti!

es

es lasu:

solu

-ei olu;

osas lasu; ai! osas asas!

e e e e es

Burts e (veida līdzība ar puisēna attēlu). Apstradāt kā agrāk aizrādīts. Salikt: es. Darini e no auklas, izgriez no papīra u. t. t. Uzzīmē drukātu e! Lasi no grāmatas! Darini cilpu, uzzīmē! Raksti e! Raksti diktāta!

Gleznas saturs. (Pirmā posmā lasa audzinātais, otrā — skolēns).

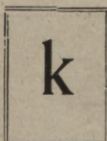
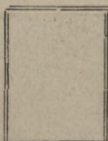
№ 70. Mēģināju bāzt alā **roku**, bet dibena nevarēju aizsniegt. „Dziļa **kā aka**,“ nodomāju. Tad lauzu **koku**, ar **ko** alu bakstīt.

Skaņa **k** vārdos. Ieklausies, vai izsaku pareizi vārdu **ko**? — o! Kuŗu skaņu neizteicu? — Vārdu **ka**? — a? Skaņa **k** vārdos: **aka, koki, loku, roka**. Vārdi bez **k** (ala, bet, tad). Saki vārdus, izpēti vai ir **k**! Sadali skaņas **koki, koks!**

21. **Mikla**. Arājs ara tīrumā, samta svārki mugurā? Uzzīmē (izveido, izgriez no papīra) kurmi!

22. **Mikla**. Spēka vīrs, lokās un kustas, bet uz priekšu netiek?

koki
koks

a
ka
aka
saka

o
ko
koki
koks

loku
koku
saku
auka

1 UK koks, koki

lasi!

—saki, ko lai lasu?

lasi: ala kā aka; loku koku kā

auka loka; alai loku koku.

Burts **k**, (veida līdzība ar koka zīmējumu). Apstrādāt kā agrāk aizrādīts. Salikt: **koki, koks!**

Uzzīmē aku! Salīdzini akas vīndas veidu ar burtu **k!**

Gleznas saturs. (Pirmā posmā lasa audzinātājs, otrā — skolēns).

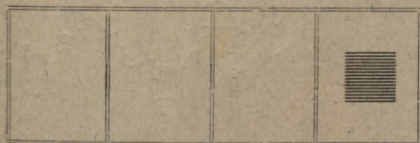
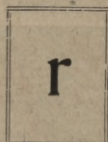
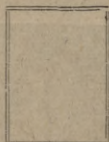
№ 71. Bāzu alā koku. Bet ala likumaina,
dzīļi nevarēju. **Raku** to lielāku,
gan ar **roku**, gan ar **krūzes** osu.

Skaņa **r** pasvītrotos vārdos. Apstrādāt kā agrāk aiz-
rādīts. Sadali skaņas: **rok**, **roka**.

23. **Mikla**. Četri brāļi tek pa ceļu, viens otra
nepanāk.

Uzzīmē riteni. Darini ratiņus no 4 ripām (skrituļiem) un tukšas
kastītes.

rok
roka

a
ar
i
ir

aka
raka
rok
roka

kur
par
ari
ir

r u r r roka, rok

kur lai lasu?

— lasi, kur ir ar sakaru:

roku alu ar koku,

ari ar kailu roku,

kasu ar asu osu.

Burts r. Apstrādāt kā agrāk aizrādīts! Salikt: **rok**, **roka**.

24 **Mikla.** Pats neredz, citam rāda?

Uzzīmē redzules (brilles)!

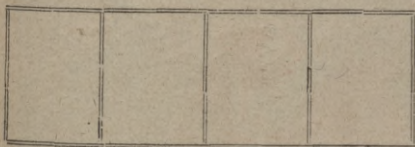
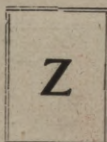
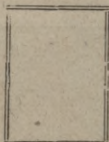
Gleznas saturs. (Pirmā posmā lasa audzinātājs, otrā — skolēns).

№ 72. **Zeme** irdena, rakt viegli. Atdūros
uz ko cietu, kā zaru: **izraku zoss**
kakla kaulus un **zilās zosu** spalvas.
Pazinu mūsu **zudušās** zoss spalvas.

Skaņa z pasvītrotos vārdos. Sadalīt skaņās **zila**, **zoss**.

25. **Mikla**. Kāju nav, spārnu nav, ne gaisā,
ne zemē, bet skrien kā jods?

zila

ZOSS

i

iz

u

uz

ai

aiz

ari

zari

osas

ZOSIS

sili

zili

z, zoss, zila

izlasi, ko es izraku?

es raku ar asu zaru sila alas kulu;

es izraku iz kula zilas zoss kakla kaulus...

Burts z. Apstrādāt kā aizrādīts. Salikt vārdus zila, zoss!

26. **Mikla.** Stūrī pie griestiem tikls, bez rokām darināts?

Uzzīmē zirnekli ar tiklu!

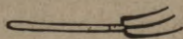
Gleznas saturs. (Pirmā posmā lasa audzinātais, otrā — skolēns).

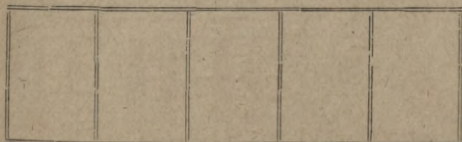
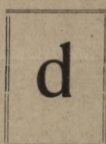
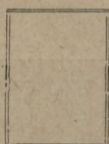
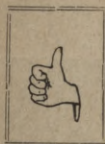
№ 73. Man **dusmas** par mūsu zoss slepkavu. **Dauzu** kaulus ar **dūri** un akmeni. **Darinu** asu **durkli**. **Lido odi**; **sakoda** man **zodu** un rokas. Gaiņāju un **sodu** tos. Te izdzirdu alā **savādu** troksni, pamanīju **dibenā** kaut ko kustamies.

Skaņa **d** pasvītrotos vārdos. Apstrādāt kā agrāk aizradīts (p. pr.: ieklausies, vai izsaku pareizi vārdu — **dauza**? — **auza**! vārdu — **dūre**? — **ūre**! u. t. t.)

Sadalīt skaņas: **dauza, odi, lido.**

27. **Mikla.** Kas ēd trim zobiem, bez mutes?

dauza

ala
dala
auza
dauza

ara
dara
odi
lido

odi
ods
zods
sods

d d d, dauza

lasi, ko es daru?

— es dauzu kaulus, daru durkli;

es draudu ar durkli;

lido odi: sakoda roku, sakoda zodu...

sodu odus; klau, iz alas — rrr!

rodas raizes . . .

Burts **d**.

28. **Mikla.** Pats sīciņš, balss pikta, deguns gaŗš; kas mani nosit, lej savas asinis?

Uzzīmē odu!

Gleznas saturs. (Pirmā posmā lasa audzinātais, otrā — skolēns).

№ 74. **Man** iešāvās prātā, ka alā vilks.
Muku mežā. Te bija **malkas** asis.
 Uzrāpos uz malkas, paslēpos aiz
 pagalēm un **mizām.** Bet cik ilgi
 tā sēdēsi? legribējās ēst. Atradu
 kabatā **maizi** un ēdu.

Skaņa **m** pasvītrotos vārdos. Sadali skaņas: **malka,**
man u. c.!

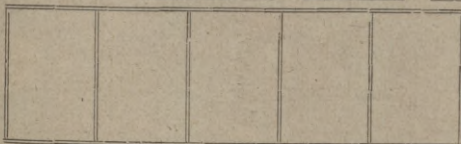
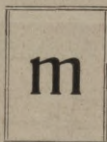
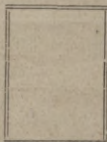
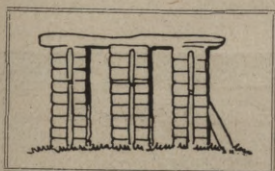
29. **Mikla.** Šņāc un kust, tomēr paliek uz vietas?

30. **Mikla.** Vasaru kažokā, ziemu krekļā?

Uzzīmē mežu!

30a. **Mikla.** Putnis laižas, tauki pil?

malka

ala
mala
malka
smalka

iz
miza
aiz
maize

muka
smuka
zem
zeme

m m m malka

raizes dara mudru, — muku;
uzmuku uz malkas . . .
iz kules rodu maizes riku;
maize rada drosmi,
raudas rima . . .

Burts **m**. Saliec **malka**!

31. **Mikla**. Kuļ mani nūjām, spaida akmeņiem,
karsē ceplī, griež ar nazi; tamdēļ moca ka mīl?

Glezas saturs. (Pirmā posmā lasa audzinātājs, otrā — skolēns).

№ 75. Esmu **zēns**, man raudāt **kauns**.
Kabatā man **nazis** un aukla. Darīnu
nu no lokana zara šaujamo loku,
bultas **un** durāmo iesmu.

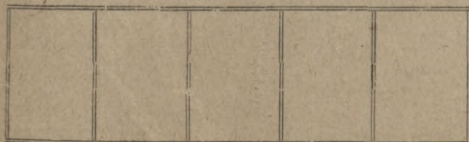
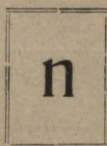
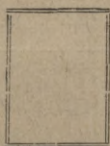
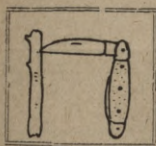
Skaņa **n** pasvītrotos vārdos.

Sadali skaņās vārdu **nazis** u. c.

32. **Mikla**. Kas staigā uz galvas?

Uzzīmē naglas zole!

nazis

u
nu
o
no
ne

es
nes
nazis
mazs
un

man
mani
mini
nami
nams

m n nazis

man ir nazis: mans nazis ass, lai ari mazs;
rodu lokanu zaru, raisu auklu un darinu loku,
mini nu manu nodomu.

Burts **n**. Saliec, uzzīmē **n** no 2 nūjām, no 2 izkaptim
Saliec vārdu **nazis**. (Cits kā agrāk aizrādīts).

33. **Mīkla**. Divas māsas: viena balta ar zelta
vaiņagu, otra melna ar sudraba saktu un pērlēm pie
krūtīm?

Gleznas saturs. (Pirmā posmā lasa audzinātājs, otrā — skolēns).

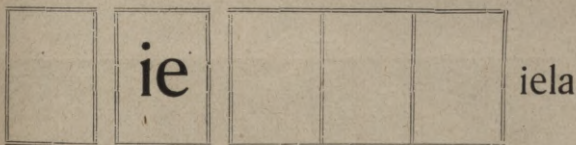
№ 76. Starp malku šaura **iela**. **Ielīdu** tur, aizkrāvu **ie-eju**. Nu malka man **cietoksnis**, esmu **medinieks**, kam **iesma** un citi **ieroči**. Nu varat nākt, vilki!

Skaņa **ie** pasvītrotos vārdos.

Sadalīt skaņās **iela** u. c.

34. **Mikla**. Es sieva visu vecākā, bet koku starpā daiļākā un oga visu melnākā?

Uzzīmē ievas lapu, ziedu un ogu!

ie
iela
liela

esmu
iesma
liesma

lien
ielien
siena

ie, iela

aiz malkas iela, — ielienu,
 aizlieku ielu ar malku;
 malka nu man kā siena;
 nu esmu medinieks, ar nazi, loku un iesmu,
 nu ienaidnieks man nieks!
 kur ienaidnieks?
 rodas drosme — izlienu.

Burts **ie**. Salikt **iela**. Cits kā agrāk.

35. **Mīkla**. Dzelzs rumaks sprauslā, zviēdz un
 rati klandzot klandās. (Plūdons).

Darini no diega spolitēm un špičku kastītēm braucienu!

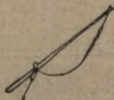

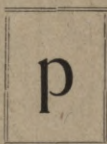
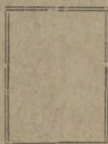
Gleznas saturs. (Pirmā posmā lasa audzinātais, otrā — skolēns).

№ 77. **Pie malkas pamanu peli.** Gribēju peli nošaut, bet **neķēra**. Pele moka uz **priedes pusi**, devos **pa-kaļ**. Te pamanu **lapsu** nākam no **upes puses**. Sabijos, uzbēgu priedē.

Skaņa p pasvītrotos vārdos. Sadali skaņas **pele** u. c.

36. **Mikla.** Esmu tieva un gaŗa, ne man kaulu, ne man zobu, bet kam ar dusmām koŗu, tam uzlec asinis?

pele

ie
pie
ar
par

pele
priede
puisis
puse

lasa
lapa
lapsa
upe

p, pele

pamanu pie malkas peli,
pele lasa druskas; puika nu peli medīs.
pele muka uz priedes pusi, pelei pie priedes
no upes skrien lapsa; [ala;
man medniekam pazuda drosme...
muku prom uz priedes pusi,
uzrāpos priedes zaros...

Burts **p**. Salikt pele u. c. Gaŗa izruna vārdos: medīs, uzrāpos.

Gleznas saturs. (Pirmā posmā lasa audzinātais, otrā — skolēns).

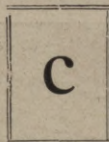
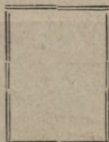
№ 78. Ap priedi **ciekuri**. Pele satvēra ciekuru un vilka uz alas **caurumu**. Kūmiņš **pielēca** pa **ceriem**, noko-
da peli kā **runcis**. Sviedu lapsai ar **cepuri**. Lapsa **ielēca ceros**.

Skaņa c pasvītrotos vārdos. Sadali skaņās **ceri** u. c.

37. **Mikla**. Liela, gaŗa tēva josta, nevar pūrā salocīt? *Uzzīmē ceļu!*

38. **Mikla**. Trīs pilnas nedēļas, dienas kā nak-
sniņas, ne ēdis, ne dzēris . . . savu namu saplosījis,
aiztek pie mātes?

ceri

auri
caur
caurums
ceri

ciekurs
ciems
cepure
runcis

kuceni
kauc
sauc
mauc

e, ceri

lapsas kuceni plucina ciema zosi;
lapsa izsalkusi, siro pa ceriem;
pele nesa ciekuru uz alas caurumu;
lapsa, kā runcis, peli nokoda;
no manas cepures aizmuka.

Gleznas saturs. (Pirmā posmā lasa audzinātājs, otrā — skolēns).

№ 79. **Ogu** ceros lapsa pamanīja **glodeni**. **Gudrā** lapsa zina, ka **glumā** glodene **gārda**. Tā **gaumē** pašai un arī kuceņiem. Lapsa sakampa glodeni zobos un nesīs uz alu bērniem. Glodene **gan** lokas, gan velkas, bet vaļā netiek.

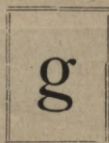
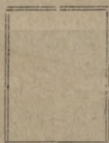
Skaņa g pasvītrotos vārdos. Sadali skaņas: **gārda**, **oga** u. c.

39. **Mikla**. Balta pļava, melnas govīs, vajaga gudra ganītāja? Uzzīmē grāmatu!

40. **Mikla**. Kas nekad nedzied no grāmatas?

Uzzīmē, izkrāso, izgriez, izveido gaili!

garda

arda
garda
lode
glodene

gan
gar
gardums
gaume

oga
zog
zagle
nagi

g, garda

pa ogu ceriem lokās glodene, —
glodene lapsēniem pa gaumei:
zagle sakampa glodeni,
gudrā zagle nes glumo glodeni manīgi.
no lapsas nagiem neizspruksi!

Burts g. Uzsvērtā izruna vārdos: **lapsēniem, gudrā.**

Gleznas saturs. (Pirmā posmā lasa audzinātājs, otrā — skolēns).

№ 80. Lapsa iztraucēja **vardi**. Varde bēg, lapsai zobi aizjemti. **Viņa** tvarsta vardi ķepām, lecina uz alas pusi. Glodene **velkas** kā **valgs**, bet lapsa nelaiž un nes uz migu. Te atskan **pakavu** dimdoņa.

Skaņa **v** pasvītrotos u. c. vārdos. Sadalīt skaņas **valgs**, **varde**. —

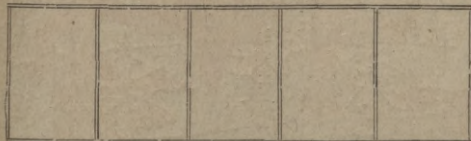
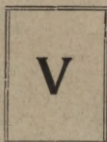
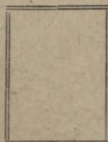

41. **Mikla**. Peld kā zivs, nav zivs, lec kā zaķis, nav zaķis?

42. **Mikla**. Melns un ragains, skrien un dūc? Uzzīmē, izkrāso, izgriez, izveido vaboli!

43. **Mikla**. Maza sieviņa, kaula deguns, gaļas bārda?

varde
valgs

ar
var
alga
valgs

varde
vakars
velk
velkas

nav
nevar
pakavi
pavalgs

v, valgs, varde

lapsas nagi, zobu asi...
glodenei nu lielas mokas:
valgā savelkas un lokas...
ceros lapsa vardi mana,
vardi ar' uz alu gana...

Burts v.

44. **Mikla.** Kuņus zābakus šuj uz laktas?

Uzzīmē pakavu!

45. **Mikla.** Riekstgrauzis bez spārnem laižas?

Gleznas saturs. (Pirmā posmā lasa audzinātājs, — otrā skolēns).

№ 81. **Atskan** mednieka **taure**. Suņi rej,
zirgs zviedz . . . Lapsa zina, ka **tas**
mednieks. Glodene **izkrita** no **mutes**,
varde aizlēca. Lapsa **traucas bēgt**,
tā **saprot**, ka mednieks **to tramdīs**
par **treknām** zosim, **vistām**, cāļiem.

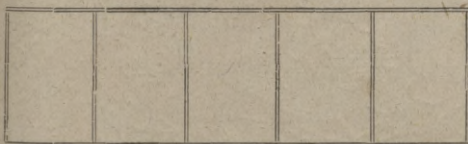
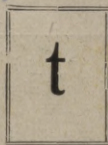
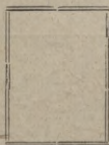
Skāņa t pasvītrotos u. c. vārdos. Sadalīt skaņas **taure**.

46. **Mikla**. Pa ziediem lido dzīvs ziediņš ?

Uzzīmē, izgriez tauriņu !

47. **Mikla**. Maza, maza mucīņa, melns alutiņš ?

taure

e
te
auri
taure

auka
tauka
trekna
traka

trauc
krita
mute
cepētis

t, taure

„tra-ra-ta-tā!“ tā taure skan:
tas medinieks, to zagle zin' —
tai cepētis no nagiem spruka
uz alu tā kā traka muka...

Ģleznas saturs. (Pirmā posma lasa audzinātājs, — otrā skolēns).

№ 82. Pie alas **jau** piejājis medinieks.
Viņam rokā **jauna** taure, tai jauka
skaņa. Pie **jostas** divi **suņi**. **Viņi**
nurd, rej un **kauc**. **Suņus** palaidis,
medinieks **sagatavojas** uz šaušanu.

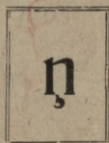
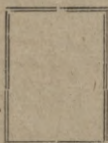
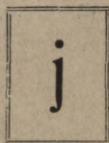
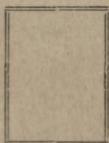
a) Skaņa j pasvītrotos vārdos.

b) Skaņa ņ atzīmētos vārdos.

48. **Mikla**. Četras kājas iet, divas karājas?

49. **Mikla**. Dzīvam namiņam sudraba jumstiņi?
Uzzīmē zivs zvīpas!

a) au osta
 jau josta
 jauna rej
 jauka skrej

b) suns ņem
 suņi ņemas
 viņi ņurd
 ziņa ņaud

j, josta; ņ, suņi

pie alas jau sagaida mednieks
un suņi, tiem nonāvēt kūmiņu prieks...
jau palaisti tie un krūmos skrej,
te pēdas tie osta un dikti rej...

Burts j; burts ņ.

Gleznas saturs. (Pirmā posmā lasa audzinātājs, — otrā skolēns).

№ 83. Palaidis suņus, mednieks nokāpa no ērzeļa, piesēja to **birzē**, tad noņēma **bisi**, uzvilka tai **gaiļus** un ar paceltu **stobru** nostājās pret **biezokni**. Suņi **skaļi** rej, birze jo skaļāk atbalso. Man **ļoti** bail, dreb **ceļi** un rokas.

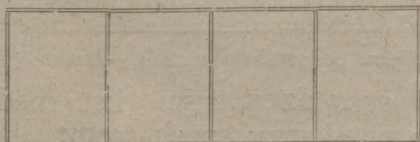
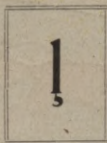
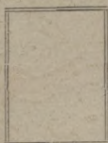
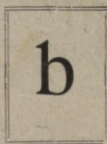
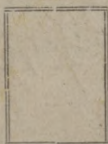
a) Skaņa **b** pasvītrotos vārdos?

b) Skaņa **ļ** atzīmētos vārdos!

50. **Mikla.** Gaŗais Pēteris šķērsām kreklu valkā?
Uzzīmē bērzu!

51. **Mikla.** Ezers uz galda, zvejnieki apkārt!

a) bise

b) ļipa

a) bise	abi	b) gailis	zaļa
bikses	stobri	gaiļi	skaļi
bail	birze	celis	soļi
dreb	atbalss	ceļi	ļoti

l, bise; l, loti

kad mednieks bisi pie vaiga lika,
 tad priedē sirds man baiga tika:
 man rokas, un ceļi, un bikses trīs,
 — vai lode tik mani netrāpīs?!

Gleznas saturs. (Pirmā posmā lasa audzinātājs, — otrā skolēns).

№ 84. Suņi lapsu **dzen** taisni virsū medniekam. Lapsa suņus **redz**, bet mednieku **nē**. **Dzenis** un dzeguze tai ziņo par mednieku, bet lapsa **nedzird**: bailēs sirds tai **klaudzēt** **klaudz**.

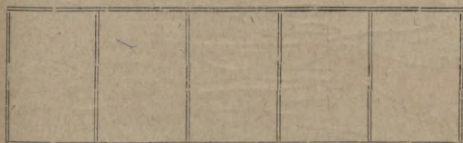
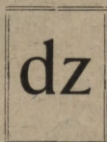
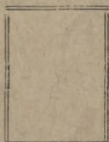
Skaņa dz pasvītrotos vārdos.
Sadali skaņas: **dzen, dzenis?**

52. **Mikla.** Koka zeme, kaula arkls, treju ziedu arājiņš.

Uzzīmē u. t. t. dzeni!

53. **Mikla.** Kas sauc pati savu vārdu?

dzenis

dzen

redz

vadzis

dzenis

steidz

klaudzina

dzeguze

saudz

midzenis

dzird

daudz

dziesma

dz, dzenis

pret stobru suņi lapsu triec,
bet dzenis draugam ziņu klieudz:

„turp nē! turp nē!“

pat dzeguze zvana, ka mednieku mana:

„turp lūko! kukū! lūko! kukū!“

bet lapsa tik dodas uz alu...

Uzzīmē, kā suns dzen lapsu.

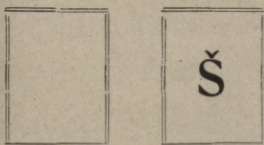

Gleznas saturs. (Pirmā posmā lāsa audzinātājs, — otrā skolēns).

№ 85. Lapsa laižas kā šautra. Taču takši jau pie čupras. Bet pašas lielākās briesmas — mednieks vēl priekšā. Žagata uzlaižas uz žagaru čupas un žadzina: „šaujies atpakaļ mežā!“ Ari žube čieba: „žigli čūkslienā!“ Lapsa nu mana mednieku un sveižas aiz žagaru čupas. Mednieks izšauj, es aiz bailēm kliezdu.

- a) Skaņa š pasvītrotos vārdos (šauj, šautra, takši, pašas, priekšā; sadali šauj).
- b) Skaņa ž atzīmētos vārdos: (žagata, žagari, žube, žigli, žadzina; sadali žube!)
- c) Skaņa č pasvītrotos vārdos: (čupa, čupra, taču, čūksliens; sadali čupa!).

a)

šauj

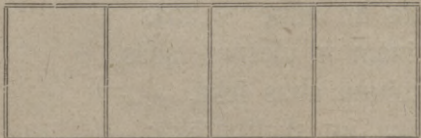
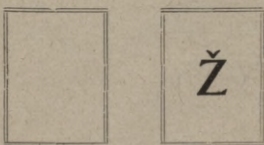
šauj
šautra
šaura

šaubas
šalkas
takši

sveši
iekšā
bešā

š, šauj

b)

žube

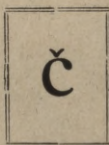
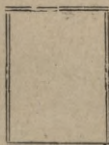
žube
žigli

žagata
žadzina

žagari
mežs

ž, žube

c)

čupa

čupa

čupra

čab

čakste

čaukst

taču

čūska

čūksliens

čigāns

č, čupa

žagata un žube — abas
 kūmiņam ir viešņas labas, —
 žagarčupā abas lēkā,
 žadzina un skaļi brēkā:
 „kauču takšiem isas kājas,
 „čigāns-kūmiņš netiks mājās:
 „kūmiņ, vai tev nava jausmas,
 „ka pie alas gaida šausmas?

— „bises stobri guni spļaus,
„nāvē tevi, kūmiņ, raus!
„neskrien alas klajumā,
„slēpies labāk biezienā!“
kūmiņš klausā draugu vārdus,
metas krūmos, dzird ar dārdus:
zib un rib!
guni bises stobri spļauj,
ērzēls zviēdz, bet puisēns bļauj:
„palīgā! palīgā!“ . . .
kamēr pie kliezēja medinieks trauca,
mudīgi kūmiņis midzenī šmauca.

Atstāsti, kā lapsa izglabās no nāves!

Uzzīme! Uzrādi vārdus ar uzsvaru vai gaļu izrunu!

Gleznas saturs. (Pirmā posmā lasa audzinātājs, — otrā skolēns).

№ 86. Man džinkstēja **ausis**, reiba galva, baidījos novelties zemē. Medinieks lūkojās pēc klie dzēja. Ieraudzījis **ceros** cepuri, pienāca pie priedes. Nocēla mani zemē, uzlika man galvā cepuri. Redzēju **lapsu** šinī brīdī iešmaucam **alā**.

Griez vērību uz uzsvāru vārdos pēc jautājuma kur?

kas?	alā,	kur?	alā
"	zeme,	"	zemē,
"	ausis,	"	ausīs,
"	ceri,	"	ceros,
"	galva,	"	galvā,
"	brīdis,	"	brīdī.

Darini uzsvāra formas vārdos (atbildot uz jautājumu kur?) mežs — meži, priede — priedes, galva — galvas, acs — acis, tirgus-tirgi!

a-ā, e-ē, i-ī, u-ū

ala-alā, alas-alās
galva-galvā, galvas-
galvās

zeme-zemē, zemes-
zemēs

priede-priedē, prie-
des-priedēs

mežs-mežā, meži-
mežos,

cers-cerā, ceri-ceros

auss-ausi, ausis-au-
sīs,

mirklis-mirkļi, mir-
kļi-mirkļos.

a-ā, e-ē, i-ī, u-ū

mednieks meklē, mežā kas kliezīs,

zoss zagli nāvē aizvadīt liezīs,

bet liezējs un kliezējs

tup priedē un raud...

takši ap priedīti skraidā un rej,

mednieks kā spoku mani apbrīno, smeļ,

cēla tad zemē un apmierināja.

Gleznas saturs. (Pirmā posmā lasa audzinātājs, — otrā skolēns).

№ 87. Pienāca mazā māsa ar zirgu vīru. Māsa maza, bīstaš no medinieka **flintes** un savādas **formas** cepures un apģērba. Acis viņai lasās lāses, tā sāka šņukstēt. „**Fui! neģeķojies!**“ saka medinieks un dod tai **kliņģeri** Ede ēda **veģi** un raudas rima.

Bet suņi jemas ap alu kā smiltis vien put. Tie kārpīja sūnas virs ejas un rējās. Medinieks nu pūta taurē, un suņi atstāja alu.

a) lsa un gaŗa izruna, skaņas ar un bez uzsvara: (maza-mazā-māsa, virs-vīrs, saka-sāka, Ede-ēda, jem-jēma-jēmās, eja-rēja-rējās, put-pūta, suns-sūnas lasa-lasās-lāses)

b) skaņa f vārdos (fui, forma, flinte).

c) skaņa ģ vārdos (veģi, kliņģeris, ģeķis)

a)

a-ā, e-ē, i-ī, u-ū.

maza-māsa

mazā-māsa

virs-vīrs

put-pūta

suns-sūnas

saka-sāka

bise-bīstas

lasa-lāse

pil-pile-pīle

rit-rīti

rej-rēja-rējās

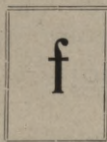
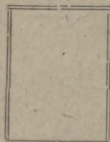
plucina-plūc-plūcas

Ēde-ēda-ēd

jem-jēma-jēmās.

a-ā, e-ē, i-ī, u-ū

b)

forma

forma

fraka

fabrika

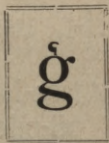
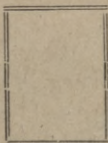
fotografs

fui!

fazans.

f, forma

c)

veģis

veģis

ģeķis

pareģis

nēģis

skaugis

kuģis

kliņģeris

deģis

bruģis

g, gēģis

fui! Ede vēl sauc šauteni par
flinti un medinieku formas
apgērbā par gēģeri!

šāviens Ingu, māsu veda . . .

māsai Edei jauna bēda:

mednieka forma biedē,

takši, „flinte“ as'ras liedē;

mednieks veģi velk no kules,

asaras nu rimst bez pūles . . .

takši kārpjas, rej ap alu,

kūmiņam grib darīt galu:

asiņsmaka dod tiem ziņu,

šāviens ievainojis viņu . . .

„ra-ta-tā!“ taure sauc,

takši nu pie kunga trauc.

54. **Mikla.** Sprunguļu muižiņa, simtu, simtu
cilvēciņi?

55. **Mikla.** Maza, maza sieviņa, ass, ass cirvītis?

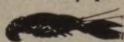
Uzzīmē skudru pūzni ar skudru!

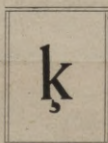
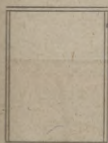

Gleznas saturs. (Pirmā posmā lasa audzinātājs, — otrā skolēns).

№ 88. Inga pētīja lapsas pēdas: Kreisajā pakaļējā pēdā bija asiņu traips. Bez tam smiltīs varēja vērot, ka šī kāja vilkusies gar zemi. Viņš nu ziņoja medniekam: „Kūmiņam no šāviena **ķerta** un salauzta kreisā pakaļējā **ķepa**. Inga vēla alai priekšā **bluķi** un teica: „Rītā atnākšu ar **šķipeli** un lapsu **noķeršu**“. Mednieks teica, ka tas neizdošoties. Tad mednieks uzlēca zirgā un aizjāja.

Skatīties pasvītrotos vārdos. Sadalīt skaņas vārdus: **ķepal** 56. **Mikla**. Vīrs guļ uz lāvas, apaļš kā rullis, sarkans kā bullis, šķēres padusē.?

ķepa

ķepa
ķerta

muļķis
puļķis

ķēve
ķerra

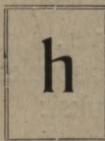
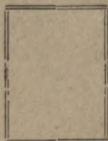
ķ, ķepa

Inga malkas bluķi ceļ,
 alas ejai priekšā veļ,
 saka: „kūmiņ, neizspruksi,
 rītā atnākšu ar duksi:
 alā duksi raidišu,
 pats ar maisu gaidišu“.
 „Velti, Inga“, mednieks saka,
 „alai ir vēl otra teka,
 pa to lapsa aizklibos,
 mūsmežā vairs nesīros“.....
 mednieks nu sedlos lēca,
 erzels zviedza, suņi rēca...

57. **Mikla.** Platkāja iet pa ceļu, ķēniņa gulta
 mugurā? Uzzīmē pihi!

Gleznas saturs. (Pirmā posmā lasa audzinātājs, — otrā skolēns).

h, hali, halo

mednieks uzsāka dziesmu:
 kad zaļā mežā tieku,
 tad īsti jūtu prieku,
 ka esmu mednieks!
 hali, hali, halo!
 tra-ra! tra-ra! tra-rā!
 ka esmu mednieks!
 dziedādams un taurēdams mednieks
 aizjāja.

Uzzīmē jātnieku mežā!

Gleznas saturs. (Pirmā posmā lasa audzinātājs, — otrā skolēns).

№ 89. Vakars, saulīte zemu, zemu. **Ģravā** jau krēsla, klajumā **gaŗas** ēnas. Dzirdami pērkona **ġrāvieni** tālumā. Mums gribas mājās, bet ceļš **gaŗš** un **ġrūti** vieniem pāriet. Ceļā vēl **kaŗi** ar suņiem. Inga mūs pārveda. Vai lai stāstu, kā mājinieki mūs sajēma?

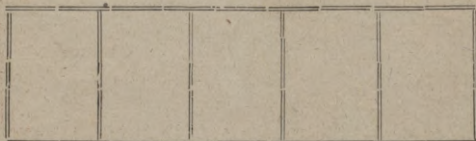
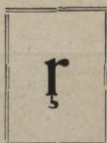
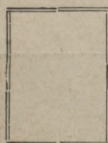
Skaŗa **ŗ** pasvītrotos vārdos.

58. **Mikla.** Simtācis jūrā?

Uzzīmē tiklu!

59. **Mikla.** Krauklis skrien, tauki pil?

Uzzīmē mākonī.

grava

grava
grāvieni

garš
grūti

kaņi
kaņote

r, grava

garas ēnas ceļas,
gravu krēsla skauj,
padebeši veļas,
zibšņo, pērkons grauj . . .
mūs uz māju vadīt,
Ingu pielūdzām,
beidzot saulei rietot
sētā pārnācām . . .
pilnus traukus ogām
mājinieki gaida, —
mūs ar tukšām rokām
redzot zobo, smaida:
tikai par sasisto krūzi,
saplēstām biksēm un blūzi
māte vis nesmējās . . .

Drukātie mazie burti.

a, ā, b, c, d, e, ē, f, g, ģ, h, i, ī, ie, j,
k, ķ, l, ļ, m, n, ņ, o, p, r, ū, z, ž, dz,
dž, s, š, t, č, u, ū, v.

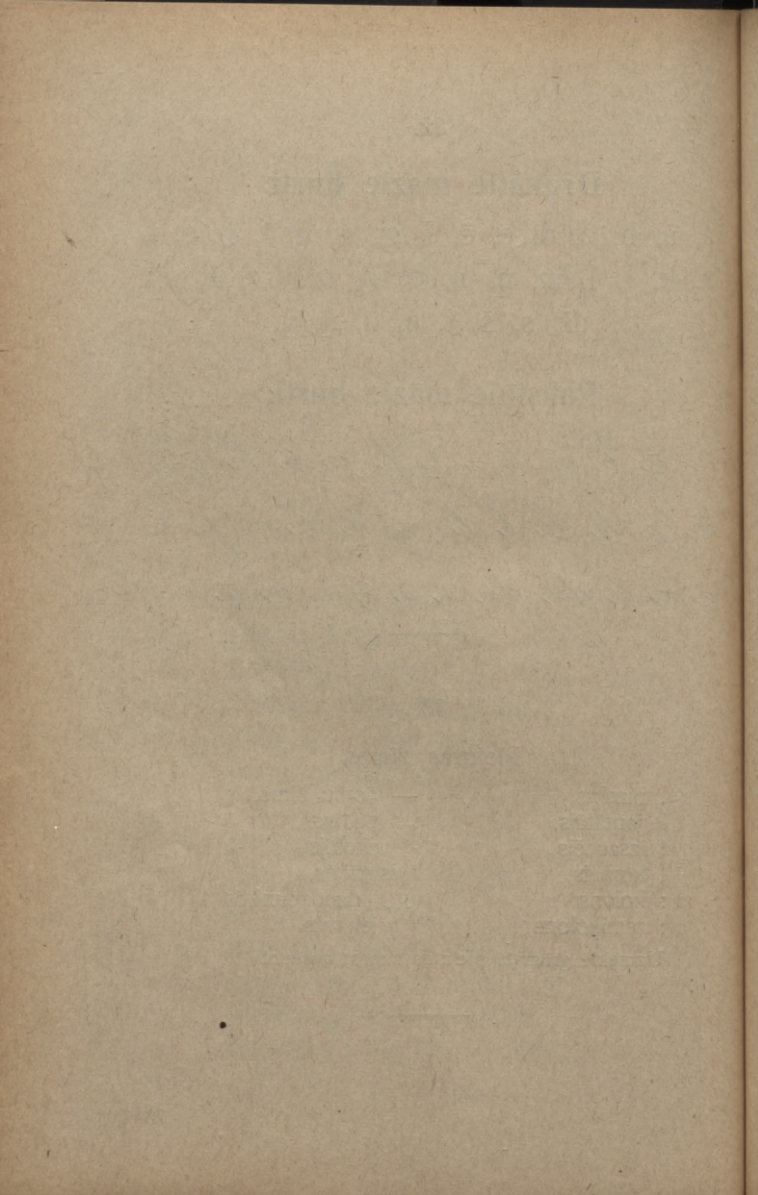
Rakstītie māsie burti.

*a, ā, b, c, d, e, ē, f, g, ģ, h, i, ī,
ie, j, k, ķ, l, ļ, m, n, ņ, o, p, r,
s, š, t, č, u, ū, v.*

Pieturas zīmes.

. punkts,	— domu zīme,
? jautātājs,	" " pēdiņas,
! izsaucējs,	- vienotājs,
, komats,	' īsinātājs,
: kolons.	... daudzpunktis
; zemikolons	() iekavas.

Uzmeklē grāmatā pieturas zīmes, nosauc!

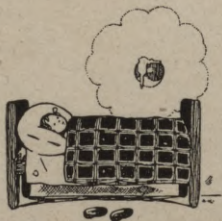
Otrs posms

Bērnī mājās

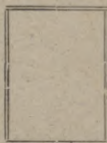
(Lielie burti)

34.

— ? —

Ogotājiem pārnākot tukšā, visvairāk smējās Olga. Olga salasījusi pilnu krūzīti zemeņu Ogres ceļa grāvmalē. Ogu krūzīti Olga nakti liks pagalvī, lai ēstu zemenes arī sapnī.

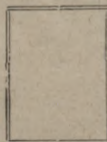
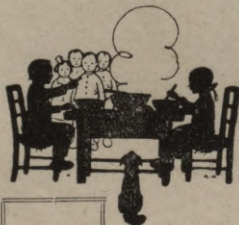
O

Uzliec virsrakstu! Uzraksti, par ko Olga smējās? Griez vērību, kādos gadījumos lietots lielais O? (Vārds un pēc punkta). Kādas pieturas zīmes lietotas?

O Olga.....

35.

— ? —

E

Ēdot vakariņas, mēs ar Edīti stāstījām savus piedzīvojumus mežā. Edīte stāstīja par pūci, zirgiem un suņiem, es par lapsu un mednieku. — „Es jau domāju, ka zosis nozagusi lapsa!“ teica māte. „Eē! aiziesim rītā mežā un lapsu noķersim!“ norunāja puisis Eidis ar kaimiņu zirgu vīru. „Es iešu līdz!“ „Es arī!“ sauca viens pēc otra bērni.

Uzliec virsrakstu! Uzraksti, ko Eidis grib noķert. Burts E, leigamē, kādas pieturas zīmes lietotas?

E Eidis..

36.

— ? —

Mājinieki nu stāsta ikviens savus dienas piedzīvojumus.

— ? —

Mazā Maija atnesa savu ābeci un lelli un rādīja, ka viņa mācot meitai **a** un **b**, bet meita nevīžojot mācīties. Mēs citi teicām, ka to var izteikt pantiņā:

Maijiņai meitiņai
Maza, maža meitenīte,
Maija lasa grāmatiņu,
Meita lāpa slinkumiņu.

Maija pantiņu tūliņ iemācījās un nu lelli apdziedāja.

M

M Maija.

Uzliec virsrakstul
Burts **M**. Pieturas zīmes.
Uzraksti, kādēļ, Maijas
lelle nemācījās?

37.

— ? —

Noris stāstīja, ka sastapis olnicā nabagu. Noris iavedis nabagu pagalmā, dabūjis no mātes sviestmaizi un krūzi piena un nabagu paēdinājis. Nabags

bijis ļoti pateicīgs. Māte Nori noglaudīja un ieteica arī citiem bērniem neaizmirst nabadziņiem palīdzēt Maija tūlīt sacerēja piemērotu pantiņu:

Neaizmirsti nabadziņu,
Neliedz viņam dāvaniņu
Nabagam grūta dzīve,
Nav pat maizes kumosīņa . . .

N

N Nabags...

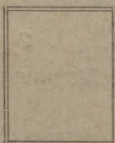
Apstrādāt kā agrāk!
Uzrakstīt, par ko Nabags Norim pateicīgs?

— ? —

Cūku gans Ceris stāstīja, ka uzgājis cīrulīša, cielaviņas un čurkstes lizdas. Cīrulīši atrodies ežmalas ciniņi; tur esot jau mazi putniņi. Cielaviņas lizdiņa ar piecām oliņām esot patiltē. Čurkstes lizdas atrodies

upmales krasta smiltis. Ceris solījās mums rītā lizdiņas parādīt. Uzliec virsrakstu! Burti C un Č. Pieturas zīmes. Novēro un izveido lizdiņas ar oliņām. Uzraksti, 1) kur Ceris atrada lizdiņas, 2) kur perinās čurkstes?

C

C Ceris... Č Čurkstes...

— ? —

Aitu gans Atis ar suni Amī bijuši ganos. Aitas skrējušas auzās. Atis uzrīdījis aitām Amī. Citas aitas bēgušas, bet lielais auns stājies Amim pretī. Auns iedevis su-

nim ar ragiem sānos belzienu, Amis nu iekēries auna gaņajā astē, raustījis to un rēcis. Atis abus izšķīris. Cīņa laikam turpināšoties rītā. „Ai, to mēs gribam redzēt!“ sauca citi bērni.

Virsraksts! Uzzīmē, izgriez no papīra (aplikācija) suni un auna cīņu. Burts A; pieturas zīmes. Uzraksti, kā auns uzbruka Amim.

A

A Auns...

Incis gulējis saritinājiem uz jumta. Incim lēcis klāt ziņkārīgs zvirbulis. Jānītis baidījies zvirbuli prom un saucis: „Incis tikai izliekas aizmidzies, nenāc putniņ,

klāt!“ Jau bijis par vēlu: Incis uzšāviens, sakampis zvirbuli un nokodis.

J

Virsraksts! Uzzīmē, izveido, izgriez no papīra kaķi un zvirbuli. Burti I, J; pieturas zīmes. Uzraksti, ko Jānītis gribēja Incim liegt?

I

J Jānītis Incim.....

Uldis taisījis upītē sudmaliņas un plostojis. Upītē viņam izdevies noķert asarīti un trīs vėžus. Asari un vėžus Uldis ķipīti pārnesis mājās un nu rāda bērniem.

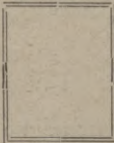
U

Uzzīmē, izveido izgriez asari un vėži! Burts U. Pieturas zīmes. Uzraksti, ko Uldis pārnesis no upītes!

U Uldis.....

Uldis izjēma vēžus no ķipiša. Vēži rāpās pa grīdu, slaistidami gaŗās ūsas. Velta mēģināja pajemt vēzi rokā. Vēzis izplēta šķēres un iekniebās Veltai pirkstā. Velta sāka kliegt. Vecmāmiņa atsvabināja pirkstu. Uldis nu parādīja, kā vēzis jāņem, lai nevarētu iekniebt, bet Velta vairs neņēma vēzi rokā!

V

Aplikacija: Veltai vēzis pie pirksta. Burts V. pieturas zīmes. Uzraksti, kādēļ, Velta kļiedza?

V. Velta

60. **Mikla.** Melns pirtī ie-iet, sarkans iznāk?

Es ar Edi un Jāni attēlojam dziesmiņu, ko bijām mācījušies. Es tēloju asari, Jānis vēzi, Ede līgavu:

Vēzis jēma līgaviņu,
Asaram saderētu.

— Es vēzim atspītēšu,
Es tam upi izlaidīšu.

— Ja tu upi izlaidīsi,
Es tev svārkus sagriezīšu.

— Ja tu svārkus sagriezīsi,
Es tev šķēres salauzīšu.

— Ja tu šķēres salauzīsi,
Es tev acis izbadīšu.

— Ja tu acis izbadīsi,
Es tev ragus aplauzīšu.

— Ja tu ragus aplauzīsi,
Es tev ūdri uzrīdīšu.

— Ja tu ūdri uzrīdīsi,
Es tev' dzīvu apēdīšu.

— Ja tu dzīvu apēdīsi,

Ez tev' kungam apsūdzēšu.

— Ja tu kungam apsūdzēsi,
Es lielmatei pārsūdzēšu.

Plūdons.

Citi bērni arī iemācījās dziesmiņu un nu rotaļajās.

Krustmātes Kārlītis gluži slapjš. Viņš spēlējies pie dīķa ar pašdarinātu kuģi. Kuģītim ir masti un bučas kā lieliem kuģiem. Kārlītis iesējis kuģīti auklā un tad ielaidis dīķī. Kuģis peldējis

pa dīķi, bet Kārlītis bridis pa malu un kuģi vadījis. Kārlītim paslīdējusi kāja, un viņš iekritis ūdenī. Krustmāte viņu izvilkusi no dīķa un tagad pārgērbj sausās drēbēs.

K

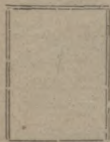
Virsraksts? Burts K un pieturas zīmes. Uzraksti, kādēļ Kārlītis sēja kuģīti auklā?

K Kuģīti...

1. Kēkša ielēja kucenam Kētēnam un kaķenam Incim bļodiņā pienu. Kētēns koda Incim astē. Incis nu krāva Kētēnam pa purnu. Apgāzās bļodiņa, piens izlija, abi palika tukšā.

Maija, Velta un Kārlītis, to noskatījušies, teica, ka šis atgadījums noderot par labu mācību ne tik vien Incim ar Kētēnu, bet arī citiem. Kam gan?

K

Burts K; pieturas zīmes. Uzraksti, kādēļ abi palika tukšā?

K Kildodamies.....

46.

— ? —

Tumšs; aizdedzināja sveci. Istabā ielaidās pa vaļēju logu tauriņš. Tauriņš devās taisni liesmā. Fricis aši uzlēcis noķēra tauriņu, izlaida to ārā un tad logu aizvēra. Velta

plaukšķināja rokām un teica: Fricītis labs! Fricītis tauriņu izglāba!“ Tauriņš vēl ilgi laidalējās ap loga rūti.

Uzraksti, kādēļ Fricis noķēra tauriņu?

F

T

*T F Tauriņu
Fricis.....*

47.

— ? —

Maijiņai divas lelles: Litiņa un Ļaudiņa. Litiņa skaistule, tirgū pirktā, Ļaudiņa vienkāršā, pašas Maijiņas darināta. Tomēr „māte“ abas mīl vienādi. Vakarā viņa uzsauca meitām: „Litiņa, Ļaudiņa, laiks gulēt!“ Tad nolika lelles gultā, un pati iegulās viņām blakām, tās midzinādama. Lelles midzinot, iemīga pati māte. Uzraksti, kas bija Litiņa un Ļaudiņa?

L

L,

*L Litiņa un
L Ļaudiņa...*

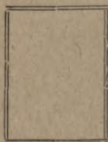
S

Š

Saldim sunītis no priežu mizas. Viņš rādija, kā to pagatavojis. Izgriezis no mizas rumpi ar četriem paugurišiem kāju vietās. Šinīs paugurišos tas iespraudis pa pussērkociņam kāju vietā. No māzāka priedes mizas gabaliņa izgriezis galvu ar ausīm, iezīmēdams acis, nāsis un muti ar tinti. Kakla vietā arī sērskaliņa gabaliņš, kuŗa viens gals iesprausts galvā, bet otrs rumpi. Sunītis stāvēja un varēja pat grozīt galvu. Sunītis mums ļoti patika un sākām arī sev tādu taisīt.

Uzraksti, no kā Saldis sev izgatavoja šuneli?

S Š Suneli Saldis..

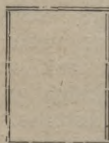
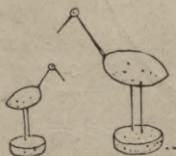

D

Saldis nosauca savu sunīti par Duksīti. Kad Duksīti rādijām lielajam Duksim, tam sacēlās uz muguras spalva; viņš sabozās un dusmīgi rēja. Mums par to bija lieli smieklī. Duksim, redzams, tāds „krustdēls“ nav pa prātam.

Uzraksti, kā Duksis apsveica Duksīti?

D Duksis

Dz

Dzērvītei gaŗas kājas, tai tiltiņa nevajaga!“ dziedāja Olga, kas šodien bija redzējusi dzīvas dzērves.

„Es dzērves uztaisīšu!“ teica Vilnītis un tūdaļ stājās darbā. Vilnītis dabūjis vairāk resnu korķu. Ar asu nazi viņš no viena korķa nogrieza apaļu ripu. „Tā būs pakāje, kur dzērvēm nomesties,“ viņš teica. Nu grieza vienu lielāku un otru mazāku korķi olas veidā:

iznāca dzērves un dzērvītes rumpji. No tēva palūdza drāti. Viņš to sadalīja divos gaŗākos un divos īsākos gabalos, drusku ielieca, tad iesprauda pa diviem katras dzērves rumpī. Iznāca kājas. Tagad viņš iesprauda katrā rumpī pa adatai un otrā galā tām piestiprināja mazus korķa gabaliņus ar iespraustiem skaliņiem. Iznāca kakli ar galvām un knābjiem. Dzērves un dzērvītes kājas iesprauda ripiņā. Dzērves stāvēja. „Ai, cik skaisti putni!“ sauca Olga un sita plaukstās. Ari mums citiem tās patika.

Uzraksti Olgas dziedāto pantiņu!

Dzērvītei

Z

Zentis pajēma dēliti un křitu¹⁾ un nu reizē stāstīja un zīmēja pasaku:

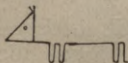
Mazs, mazs trīsstūņa krodziņš, viens apaļš lodziņš un divi šķībi skursteniši. No krodziņa izgāja zvejnieks. Viņš izzvejojis divus varenus zušus un nu nesis uz tirgu pārdot.

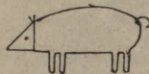
Zvejnieks iet, iekrīt grāvī, izrāpjas ārā, iet tālāk.

Zvejnieks iekrīt otrā grāvī, izrāpjas, iet; iekrīt trešā grāvī, izrāpjas, iet; iekrīt ceturta grāvī, bet nu vairs ārā netiek . . .

Zvejnieks nu sviež zušus gaisā. Viens zutis ar galvu ielēca skurstenī, asti saslēja gaisā; otrs palikās ar galvu grāvī, bet ar asti apvijās ap otra zuša ķermeni. Zvejnieks uzlīda pa zušiem uz krodziņa jumta un ielīda skurstenī. Aiziet! Sakat kas nu iznāca?"

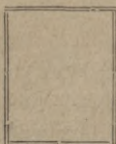

— „Cūciņa!“ mēs visi iesaucāmies kā vienā mutē un tūlīt zīmējām cūku pēc Zēņa parauga.

Z Zentis...

Uzraksti, par ko Zentis stāstīja, bet ko uzzīmēja?

1) Tāfeli un grifeli, papīri un zīmuli.

St

Staltis nu pajēma dēliti un krītu un ari sāka stāstīt un zīmēt:

1. „Apaļā pilī dzīvoja stiprinieks. Netālu no pils viņš izraka dīķi un dīķi ielaida zivis.

2. Stiprinieks nu pielika dīķim trīs sargus. Sargi sargā zivis nakti un dienu.

3. Otrā naktī sargi redz: mežmalā uzceltas divas būdas, un tuvāk pie dīķa stāv divi vīri, laikam būs zagļi.

4. Kā tad?! Viens zaglis jau lūk dodas dīķī zagt zivis. Sargs tūdaļ dīķī iekšā ķert zagli.

5. Zaglis bēg, sargs pakaļ. Zaglis iebēg savā būdā, sargs pakaļ. Otrs zaglis nu ari iet zivis zagt, bet otrs sargs vis neguļ un dodas zagli dīķī ķert,

6. Otrs zaglis bēg. sargs tam pakaļ. Trešais sargs redz, ka nu vairs

nav labi, un skrien sūdzēt kungam.

7. Tikai stiprinieks vis nav mierā par traucēšanu un izsviež sargu ārā pa logu.

Skatieties, kas nu iznāca?

— „Starķis, starķis!“ mēs visi priecīgi pārsteigti izsaucāmies un nu sākām paši starķi zīmēt.

St Staltis...

Uzraksti, par ko Staltis stāstīja, bet ko uzzīmēja?

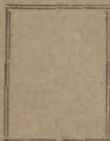

G

ari citus gulētājus. Māte tad ari sauc. „Nu, bērni, laiks pie miera!“ Gan vēl gribētos paspēlēties, bet māte jāklausa. Viens, divi! . . . Jau visi esam zem segām. Māte nodzēs uguni un saka visiem labu nakti.

Uzraksti, kur bija Gaidis, aizmidzies un kā gulēja Maija un Olga?

G Gaidis . . .

P

P Pēterītis

Pēterītis liels pasaku meistars. Paradis mūs aizmidzināt pasakām. Pēterītis nu stāsta par pupu, ka izaugusi līdz pašām debesīm. Pa pupas zariem Pēterītis uzkāpis debesis un te pieredzējis dažādus brīnumus: Jājis ar Pērkona tēva zirgiem, gulējis Sniega mātes spilvēnos, ēdis krusas graudiņus, kas bijuši saldi kā cukurs, un tā vēl daudz ko

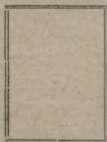
Uzraksti, ko Pēterītis stāstīja . . .

55.

— ? —

Bērni klausījās pasaku sā-
kumā ļoti uzmanīgi. Bet tad
viens pēc otra aizmiga. Bei-
dzot apklusa arī pats stāstītājs.
Bet man — Brencim — vēl
ilgi nenāca miegs. Briesmīgi
rūp ievainotā lapsa mežā.

B

Brokasti paēdis, došos uz mežu, kopā
ar Ingu un Eidi. Nakti sapnī redzēju
lapsu zosis zogam un cīnāties ar
Duksi.

Uzraksti, kādēļ Brencis nevarēja aizmigt?

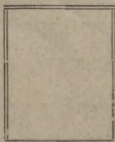
B Brencis.....

56.

— ? —

Rīts. Rasa viz zālītē
un puķītēs. Rubeņi rūc.
Rindā dodamies uz me-
žu — vesels kaŗa pulks!
Inga ar Eidi un suņiem
priekšgalā, aiz viņiem
vesels ducis zēnu un
meiteņu: Olga ar Edi

R

un Rūtu; Brencis, Jānis, Pēteris,
Noris, Zentis, Staltis, Uldis, Saldis,
Vilnis.

Beidzot esam pie alas.

R Ritā...

Uzraksti, kas rītā devās
uz mežu?

57.

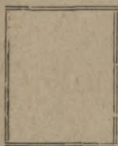

— ? —

Kaimiņu Hektors
kārpījās jau ap alu.
Amis un mūsu Duksis
steidz Hektoram palīgā.
Tomēr suņi alā netika:
ie-eja par šauru.

Inga izraka alu ar
lāpstu. Redzējām nu
alas dibenā lapsas midzeni, kaulus,
asakas, spalvas, bet ne lapsu, ne
viņas kucenus neatradām!

„He-he! lapsa ar bērniem aiz-
šņaukusi!“ noteica Eidis. „Bet es
jums lapsas vietā parādīšu čigānus“,
teica Inga un veda mūs dziļāk mežā.

H

H Hektors... Uzraksti, kas tas
Hektors?

58.

— ? —

Nonācām pie čigā-
nu nometnes. Čigāni
dzīvoja teltīs pie uguns-
kura. Čigānu suņiem iz-
nāca ar mūsējiem plūkša-
nās. Džindžalām čigāni
suņus izšķīra. Pie čigā-
niem mums nepatika, un
tadēļ drīz gājām atpa-
kaļ uz alas pusi.

Dž Uzraksti, ko čigāns moca džindža-
las sitieniem?

Dž Džindžalas.....

Mežā uzmeklējām visas vakarējās vietas, un abi ar Edi izstāstījām citiem bērniem visos sīkumos savus piedzīvojumus. Bet viņi jau aprakstīti grāmatiņas pirmā posmā, №№ 1—31 (60—89) Kas vēlas, lai izlasa, bet es otrreiz vairs neatkārtošu.

Uzraksti šo dziesmiņu:

*Grāmatīna, grāmatīna,
Ko tu man laba dari:
Vai tu man svārkus dodī,
Vai rīnķotu kažocīnu?*

Latvju daina.

Lielie un mazie būrti.

Aa, Āā, Bb, Cc, Dd,

Aa, Āā, Bb, Cc, Dd,

Ee, Ēē, Ff, Gg, Ģģ, Hh,

Ee, Ēē, Ff, Gg, Ģģ, Hh,

Ii, Īī, Jj, Kk, Ķķ,

Ii, Īī, Jj, Kk, Ķķ,

Ll, Ļļ, Mm, Nn, Ņņ,

Ll, Ļļ, Mm, Nn, Ņņ,

Oo, Pp, Rr, Rr, Zz,

Oo, Pp, Rr, Rr, Zz,

Žž, Dž, Dž, Ss, Šš,

Žž, Dž, Dž, Ss, Šš,

Tt, Čč, Uu, Ūū, Vv,

Tt, Čč, Uu, Ūū, Vv.

91.

A, B, C, D,
Kaži kala smēdē,
Suņi sita bungas,
Kaža vīri spēlēja,
Ķipari dancoja
Raibām biksēm..

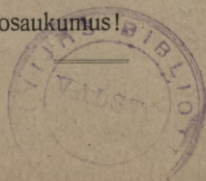
A, B, C, D,
Kaķis lēca smēdē,
Sviesta maize zobos;
Bērni skrēja pakaļ,
Ne drupatas nedabūja.

Latvju daiņas.

92.

Saki, saliec, uzraksti!

5 cilvēku vārdus un uzvārdus,
5 pagastu, 5 draudžu un 5 pilsētu nosaukumus,
5 upju, 5 ezeru, 5 kalnu un vietu nosaukumus,
5 pilsētu ielu nosaukumus!

LATVIJAS NACIONĀLA BIBLIOTEKA

0306016096

11. ZEP. 1925